

BARCS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer:
vasárnap.

Felolós szerkesztő és kiadó
Skribanek Géza.

Egész évre 8 kor. félévre 4 kor. negyedévre 2 kor.
Nyitottór sora 40 fillér.
Hirdetések nagyság szerint.

A katolikusok autonómiája.

Magyarország a vallásszabadság hazája, de katolikus ország: a boldogságos szűz Mária védelmébe ajánlva. A katolikus vallás az uralkodó vallása és az uralkodó vallás is, de követői a többi recipiált és türt vallások híveivel szemben egyben hátrányt szenvednek: A katolikus hívek az egyházi életre befolyást alig gyakorolhatnak. Más vallásnak maguk intézkednek egyházak belső ügyeiben, maguk választják papjaikat és főpapjaikat. A katolikusnak nincs beleszólása egyházának életébe, a papot a kegyur prezentálja s a püspök nevezi ki, a főpapot meg a király mint legfőbb kegyur nevében a kormány helyezi magas, dus jövedelmű állásába. A hívek? a hívek óhaja? Ki törődne avval? Hányszor láttuk már, hogy az egyházközeg véleménye majd egyhanguan jelölte azt a férfit, ki az ő ragaszkodását, bizalmát birta, ánde a kegyur olyant oktroált, a ki a hívek lelkének idegen volt s az is marad.

A katolikus autonómia megvalósításának belső szükségét bi-

zonyítani, felesleges dolog volna. Elismeri azt mindenki s még azok sem merik tagadni, kik maslagos beszéddel vagy tán titkos, intrikákkal is buzgón fáradoznak, hogy létesítését megakadályozzák. Belső szükséglete az országunknak s egyszersmind egy végre valahára levonandó követelése ama igazságnak, melyre a katolikusok, tehát Magyarország lakóinak zöme, jogos igényt tarthatnak. E hosszan vajudó kérdés megoldása immár nem hátrálható. Huszonhatéven keresztül, 1871 óta szunnyadt, míg végre 1897-ben olyan erővel került napirendre, hogy az illetékes faktorok többé nem térhettek ki előle. Azóta tárgyalnak a katolikus autonómia létesítésén, tárgyalt a kongresszus, tárgyalt egy huszonhatos bizottság, tárgyalt egy kilences bizottság, s tárgyal újra a katolikus nagygyűlés. De vajon a katolikus hívek e várva várt fájdalom gyermeke meg fog-e most végre születni? ki merné azt biztonossággal állítani.

Számtalan akadály tornyosult Magyarország katolikus világának ezen rég táplált óhaja elébe. Ez akadályok nagy része még ma sincsen elhárítva. Hogy csak

kettőre utaljunk: a katolikus egyház hierarchikus szervezete egyrészt, az apostoli király sértetetlen főkegyuri joga ugyszólván teljesen kizárják, hogy a magyar főegyház, a katolikus kreálandó autonómiájában oly messze menő jogokat nyerjen, a milyenek birtokában a többi egyházak ősrégi időtől fogva élnek. De ezen két ponton kívül is szét ágazók a vélemények. Ennek következtében a nagygyűlés előtt két javaslat is fekszik, a kilences bizottságnak a huszonhatos bizottság által is némi módosítással elfogadott tervezete, mely meglegszik kevéssel, csak végre legyen valami, amit idővel talán lehet tovább építeni. Ezzel szemben áll egy kisebbségi javaslat, mely jóval többet akar, bár kevés remény van, hogy jogos követelése megvalósuljanak.

Az oly forrón óhajtott intézmény létesítése legkönnyebben sikerülne, ha mindkét irány képviselői compromissum utján, egyesült erővel a nagy mű létesítésén fáradoznának. Az egyezkedés, mely mindenek előtt a végezélt tekintti, a becsületes törekvés, hogy az autonómia a jelen tárgyalások során okvetlenül létesüljön, szent

T Á R C Z A.

* Visió Petőfi Sándor halálának félszázados évfordulóján.

A hold sápadt korongja bágyadt fényt lehel
Az imbolygó felhőtörlassz közül. . .
A temetőben ingadoz a sok kehely
S a zöld haraszt suttogva megzördüül.
Titokzatos regét mesél a fuvalom,
Miként ha szellemek dandja vón,
S amint a képzelet andalg a hantokon,
Csudálkozik a furcsa vízió.
A vak, siket homályba átszűrődik még
A tompa hang, mely éjfelet jelez.
S amint egy röpke villámot hullajt az ég,
A sirkertben megrendül egy kereszt. . .
A sárga göröngy, iszalag hasadoz,
A zsenge virág, meg a moh szakadoz.
A fejfa, mely égre mereszti kezét,
Egy perc . . s töredezeve hever szanaszét.
És most viharozva remeg meg a menny,
Bűg a zene, zúgva dübörg odafenn.
Csattogva szakítja a föld kebelét
Az úr — bele döfte tüzes tegezét. . .

*Szavaltta Gruber György, zongorán kísérte Lengyel Géza a „Barcsi Olvasókör” e hó 11-én tartott estélyén.

Míg csattog az ég — megvillan a láng,
S fény-árban uszik e gyatra világ.
— Lerázva porhadt szemfedőjét s az undok
Férgek sergét, mik hamván lebzseltek —
Előtűnik. — Arczán az ihlet hogy ragyog!
Szemébe tűz! Ez Ó! — Ah! — Nézzétek!
Hogy tüszköl alatta a hó telivér!
Hogy dobban a hant, hova lábnyma ér!
— Szablyája hüvelybe pihen; de remek
Lantján szava cseng, s megigéz, ha zeneg.
Távolban a tárogató riadoz. . .
Tán harcra deli katonát toboroz.
S amint a méla kiirtszó messze elrepül —
A költő is dalol; felajzva burja!
Kobzán egy fergeges dal fakad: kegyül!
A „Talpra Magyar!” zúgja dörgve újra.
Le! Térdre honfiak! e bündal elvakít.
Mily egyszerű! S mily isteni! Te ég!
— Hah hallga .. Ó minden hirt szivéből

[szakít
Ki . . Ó mi hang! S körül fény, dicsőség.
A nimbusnak sugára hogy villog, rezeg.
Csak káprázat van mindenütt. Arnyék,
Az nem kísért. Az Isten itt!! Kislékkük
A porba! A salak porrá válják!

* * *

És dörron a bolt; pillére remeg. . .
Megreszket a bün. . . Tárulnak egek, . .
A hős poéta hangja im, elhal.
Aján sóhajba olvad köny és dal.
S míg éji szózat mennybe hívja fel
Az angyalok hárfáján ének kel.
— Virágbilincsbe verve lelke, s kobzán a
Szabadságról csendül a dal. Nem Ó
Dalol; Szeráf pedi hurát, a Teremtő
Akarta így, az Isten. . . Hozsánna!

* * *

Siri alkonyatkor, mikor a nesz elül;
A csacska szellő szárnyaira felül
Egy-egy akkord — s száll, száll a minden-
[ségen szét

És hirdeti Petőfi hírnevét.

Haller Jenő.

Első szerelem.

— Rajz. —

Ma vasárnap van. Az én várva várt vasárnapom. Elmehetek megint az én kedves, jó Lizi nénémhez, akit édes anyám után legjobban szeretek a világon.

Lizi néni vén leány, édes anyám testvérnénje; áldott jó lélek, ki Isten áldása lett volna annak a férfinak, kit oly

kötelessége a katolikus világ minden képviselőjének. Mert ha az uralkodó egyház híveinek újra kellene tapasztalni, hogy jogos és megokolt óhajításuk megvalósítása újra a messze jövőre elődázva lett, ez a katolikusok szívében oly sebet ütne, melynek nézését nemcsak az egyház de a polgári és az állami élet is megsínylené. Azért kívánatos, hogy a pártok egyesüljenek, hogy a minoritás engedjen nagyra szabott — bár s jogos mértéket koránt sem tulszárnyaló — követeléseiből. Engedjen ez a párt azon reményben, hogy majd a jövő megfogja hozni az autonómikus szervezetnek azon tágulását, melynek szükségessége és jogos volta bizonyára nem késik, hogy imperative szembe tűnjék. Engedjen a sokból, hogy megmenthesse az alapot, melyen majd tovább lehessen építeni.

De a másik pártnak is kötelessége, hogy bizonyos követeléseket, ugymint nevezetesen a világi hívek befolyásának érvényesülését a püspöki kandidációkra, kenezedáljon, kötelessége, hogy lelkiismeretesen fáradjon az ellentétek elsimitásán, hogy ezen tulsoká vajudó ügy végre valahára oly befejezést nyerjen mely legalább némileg kielégítőnek tekinthető, nem pedig, hogy mérgét csepegtesse a felzgatott kedélyekbe.

Hogy a magyar katolikus autonomia a hosszas tervezetés stádiumából végre a valóság mezejére kerüljön, ezen forró óhajtott cél elérését elősegíteni szent kötelessége minden katolikusnak, legszentebb kötelessége pedig a püspöki karnak. Már csak azért is, hogy tisztáztassa magát azon gyanu ellen, mintha eddig tanusított kétértelmű magaviselete s a határozott színvallás elkerülése melletti lavirozása által azon

kimondhatatlanul szeretett.

Lizi néni megígérte, hogy ma elmeséli nekem, első és egyetlen szerelme történetét. Lázás sietséggel öltözködtem fel. Repülni szerettem volna, hogy mielőbb ott lehessen nála, és hallgathassam szavait.

Szokott kedveségével fogadott. Leültetett maga mellé és a még mindig szerető szív hevével beszélni kezdett.

— Tizenhólev ez voltam, mikor egy estély alkalmával ismerkedtem meg veled. Szép, daliás termetű férfi volt. Haja, bajusza szőke. Abrándos szép szemek, s magas homloka szellemtől sugárzó. Én amolyan félénk, szerény kis leány voltam, aki attól való félelmében, hogy senki sem fog majd veled foglalkozni a társaságban, nem akart oda elmenni. De csalódtam. Valahányszor társaságba mentünk, akadt nagyon sok a fiatal urak, rendesen a komolyabbak közül, akik a többi leány nagy bosszúságára, foglalkoztak velem. Voltak olyanok is, akik az egész estén át nem távoztak oldalam melől. E fiatal urak

volna, hogy az egyes pártok közt csak viszályt hinteni és félreértéseket támasztani szeretné, csak is azért, hogy az önkormányzati tervek megint dugába dőljenek, s a katolikus világ immár oly hangosan manifestált követelése újra néhány évtizedre elodáztassék. Mutassák a főpapok, hogy a hívők seregének igazi lelki pásztorai s tündöklő példával előljárnak nemcsak a hit szent ösvényén, hanem a hazafiság magas utján is.

A baresi „Polgári Olvasókör“ által a Ferencz József-Tanítók-Háza javára rendezett estély.

„Saru megoldják, fő fedetlen álljon, e ház a nemzet egyik temploma“. Valóban, a meleg honfiai áldozat, egy kis lelkesült csoport buzgolkodása mellett, templommá avatta kis időre a baresi olvasókör termetét. Szép lélekemelő estély volt a baresi olvasókör e hó 11-én tartott estélye.

Midőn a hazán felhangzott a nemes felhívás: segítsük a „Tanítók Házát“ — e hang községünkben is meleg szívekre talált, s a baresi olvasókör lelkes tisztikara magáévá tette a szent ügyet, hogy egy estély rendezésével áldozatra serkentse Bares polgárait, kik mindig áldozni tudtak a nemesért, a jóért. És a lelkes csoport bámulatos rövid idő alatt megcsinálta, s megis valósította egy szellemi élvezetekben is dús estély programját, mely estély minden tekintetben fényesen sikerült. Dícséret érte olvasóköreinknek, s dícséret mindazoknak, kik messze vidékről is az ünnepély műsorában hozzájárultak ahhoz, hogy szellemi élvezetet szerettek a szívesen áldozó fényes, nagy közönségnek.

A meghívókon pont fél kilencz órakor volt jelezve az ünnepélyes est kezdete, azonban elmúlt már pár perczel 9 óra is, mire a folyton nagy csoportokban érkező közönség helyet foglalva lecsillapult. A vidéki és helybeli nép sokasága közt ott láttuk a társadalom legelőkelőbbjeit is, a nagy termek szinte kicsiny-

egyike sem tett különös benyomást reám. De Ő, Ő egészen más volt, mint a többi. Eleinte nagyon tartózkodó, szinte büszkén hideg, de később egész a bizalmasságig őszinte. Sokat táncoltam vele. A társasjátékokban én voltam társa. Oh azok a társasjátékok! Azok a zálog fejében tőle kapott csók, melyek szinte megreszkettették egész valómat.

Hol vagytok szép idők? ! Voltatok-e? Avagy csak álom volt, az egész?

Igen, igen, csak álom volt, rövid, édes álom.

Már az első találkozás alkalmával szerettük meg egymást. Akkor még nem tudtam, mi a szerelem. Csak tudtam éreztem, hogy szeretem, hogy nagyon, nagyon szeretem, hogy minden gondolatom övé, hogy csak közelében, mellette érzem magam jól. Boldoggá tett egy kézszorítása, egy-egy mosolya. Mily boldog voltam, ha tánc közben ajkával megérintette hajamat és én keblére simithatám arcomat. Ilyenkor, hogy szorított magához! Fájt a szorítása, de ez édes fájdalom volt.

nek bizonyultak a vendégek befogadására.

Az olvasókör disz-terme ez alkalommal az ünnepély fényéhez méltóan volt földiszítve, szinte kellemes virágillat áradt szét a terem levegőjében, a diszitő virágcsokroktól. Ez illatos szép keretben gyönyörű képet nyújtott a jelen volt hölgyek diszes csoportja, kik helyet foglalva fokozott érdeklődéssel várták az est műsorának megnyitását.

Először dr. Piszár Antal ügyvéd lépett a podiumra, ki az ünnepély czéljához méltó szép, szellemes szavakkal nyitotta meg az estélyt, magasztalva a kört s az áldozó nagy közönséget, ha ki csak egy kő darabbal is járul a társadalom által építendő eme jótékonyág legszebb templomához.

Utánna Gruber György bolhai tanító szavalt el diszmagyarban „Visió Petőfi Sándor halálának félszázados évfordulóján“ czimű rapszodiát, melodramai zongora kísérettel, Lengyel Géza vizvári tanító által. A mély gondolatú s megzenésített gyönyörű költeményt valódi művészzel jól átérzve adták elő a szereplők, kiket szünni nem akaró tapssal jutalmazott a közönség. Hívták a szöveg jelen volt íróját is, Haller Jenő fiatal jogászt, ki azonban csupa szerénységből nem mutatta magát. Szép költeményét lapunk mai tárcza rovatában bemutatjuk lapunk t. olvasóinak.

A műsor 3-ik pontja Szalóky Dániel kitűnő publicistának alkalmi felolvasása volt a régi tanítók és iskolák helyzetéről. Az élénk színnel esztelt kép vonzó előadásával általános derűtséget keltett s mélyen lekötötte a hallgatóság figyelmét.

Mintegy magunk előtt láttuk a régi tanítót a zsuppfedeles viskó szerény iskolaszobájában, mely egyszersmind — mint a felolvasó mondja — a tanító szobája is volt, s találon jegyzi meg, hogy megkönnyítette e körülmény az átültetést a családi élet csemete-ágyából az iskola veteményes kertjébe. Különbölni lapunk jövő számában hadd mondja el az érdemes felolvasó „emlékzete pislogó mécsével kezében“ a régi, régi tanítók és iskolák miserális vioszonját, felolvasásának végsoraival érezzünk mi is, midőn azt

Oh miért is nem lehettem a felesége! Hisz jó, szorgalmas, szerény és igénytelen akartam lenni.

Szerettük egymást anélkül, hogy megvallottuk volna. Féltékenyek voltunk egymásra minden ok nélkül. Képes lettem volna életemet feláldozni e boldogító szóért „szeretlek.“

Vártam, vártam hónapokig, évekig, de hiába, e szó nem hangzott el ajakán.

Mennyire fájt a szívem, ha mulatságba mentünk és Ő nem volt ott! Unalmasnak és üresnek találtam a fiatal urak fecsegését. Kimondhatlan levertség és fájdalom érzés vett rajtam erőt. Napokig sirtam és hosszú ideig töprengtem elmaradásán. Hol közönynek, hol Őt ért szerencsétlenségnek tulajdonítottam elmaradását. Ilyenkor képes lettem volna, megfeledkezve minden nőies büszkeségemről, felkeresni őt, megmondani neki, hogy szeretem, hogy nem, nem is szeretem, hanem imádom, hogy nélküle életem elviselhetetlen, hogy élni nélküle nem tudok.

Azután volt idő, hogy halálos beteg

mondja; hála az égnek, ma már népünk jobban is megtudja becsülni tanítóit, a melynek e mai jótékonyezélu est is fényes bizonyítéka. Kitérő lelkes taps jutalmazta a felolvasót.

Szalóky felolvasása után Fischer Hermin k. a. ült a zongora mellé s Székely Imrének egy magyar ábrándját adta elő tökéletes művésziességgel. A kisasszony játékaival valóban elragadta a hallgatóságot és elhallgattuk volna még szívesen, soká, szép művészi játékát. A közönség meleg tussal jutalmazta.

Majd Szenthe Mariska kisasszony lépett az emelvényre s a „Monolog“-ot adta elő Sváb Tivadartól jól átérzve, oly ügyes mimikával, hogy folytonos kedvre derítette a hallgatóságot.

Utánna Körmendy Alajos, édes atyjának, Körmendy Józsefnek zongora kísérete mellett énekelte el Nyizsnyai Gusztávtól a „Mohácsi koldus“-t megható érzéssel és művésziességgel. Körmendy Alajos lágy, kellemes hangja gyönyörrel töltötte el a hallgatóságot.

A műsor 7-ik pontja a Rákóczy induló volt 6 kézre Goldberger Stella tanítónő kisasszony-, Körmendy József és Karbuczky László tanítók által. A három kitűnő zongorista remekül oldotta meg feladatát, lelkesítő tűz volt játékukban, miért nem maradt el az elismerés a közönség részéről. Az élvezetes s jótékonyezélu estély magas nívó álló műsorához méltó szép volt Arany Bálintnak, a nagyatád-barecsi egyesült járásköri tanító-egylet elnökének lelkes, magas röptű záró beszéde, melyben megemlékezett mindazokról s köszönetet mondott mindazoknak, kik hozzá járultak működésükkel s áldozathozatalukkal az est ily fényes sikeréhez.

Szóval elmondhatjuk, hogy valóban egy nagy szellemi élvezetet nyújtó est volt ez; a műsor minden darabja a művészet magaslatán állott s a kapott tapsokat jól megérdemelték az előadók. Ez után természetesen csakhamar tánczra kerekedett a fiatalság, a társaság másik része pedig kedélyes beszélgetésbe elegendett. Szünóra alatt nem volt hiány a

szertem volna lenni. Tudtam, hogy a haldoklónak, utolsó kívánságát nem tagadják meg. Halálos ágyamon kívántam volna, hogy hívják hozzám. Hányszor képezem el magamnak ezt a képet. Fekszem. Egyedül vagyok a szobában. Ő eljön hozzám. Lassan, lábujjhegyen közeleg ágyam felé. Én nem hallom lépteit, de érzem a kedves közellétét. Ő fölém hajol és megcsókolja ajkamat. Minő boldogság! Neve-men szól. Odahajtja fejét párnámra, én odasimulok hozzá és beszélni kezdek: Itt vagy hát édes mindenem? Eljöttél hozzám? Hát szeretsz? Ugye szeretsz? Nagyon, nagyon szeretsz! Most, hogy tudom szeretsz, nem akarok meghalni. Érted? Nem akarok meghalni. Élni akarok, élni veled egy édes, boldog életet. Ő megsimogatja hajamat, arcomat, kezemet. Megnyugtát. Szerelmet vall. Az oly régen várt „szeretlek“ elhangzik. Én felépülök és az Ő felesége leszek.

De nem lettem halálos beteg, hanem egyetlen, igaz, egész valójával szerető, szerelmét elfelejteni nem tudó vén leány.

G.-né Dembitz Regina.

lelkes felköszöntőkben sem. Először dr. Kronberger Adolf barecsi járásorvos emelkedett fel, s meleg hangon köszöntötte fel Gróf Mihály barecsi tanítót, a kör érdemes jegyzőjét, mint kinek óriási érdeme van e gazdag művészi- s jótékonyezélu est ősezhozatalában, minthogy ő volt ennek megpendítője is. Felköszöntőt mondtak a kör érdemes elnökére és másokra. Szünóra alatt Horváth Guszti jönevü czigány primás gyönyörködtette szép játékaival a hallgatóságot, s majd ismét tánczra kerekedett a fiatalság, melynek csak a késő reggeli órák vetettek véget.

S amily kitűnően sikerült szellemileg, ép oly kitűnően sikerült anyagilag is a jótékonyezélu estély. Nem kevesebb, mint 310 korona, 90 fillér maradt megtisztán a „Ferencz József Tanítók Háza“ javára. Felül fizettek: gróf Széchenyi Ferencz 10 korona, Rak Bálint, Lájér István 8—8 kor., Pintér Mihály, Prinke Sándor, Dorner Samu, Breuer Ferencz 6—6 kor., Szondy Antal, Müller Ferencz, Fenyőssy Ödön, Fried Lajos, Schulte Ágoston, Szondy Gyula, Máté Lajos, 4—4 kor., Hamvay Antal, Dorner Pál, Deutsch Izidor 3—3 kor., Brodsky Károly, Breckó Mária, Gyöngyössy Lajos, Schifer Antal, Jankovich Ferencz, Pajtás Jakab, dr. Kronberger Adolf, Gergyési Ferencz, dr. Piszár Antal, Szenthe Ferencz, Schleining Károly, Vecsei Sándor, Blum Dezső, Komáromi Béla, Perl Lipót, Weisz Arthur és családja, Reich Emil, Silberstein Sándor, Stern Lajos, Mihály János, Pittner György, Nöthig Győző, Ratalics Lajos, Szucsics Kálmán, Fónay Ágoston, Stauber Albert 2—2 kor., Körmendy József, Strausz Kálmán, Goldberger Stella, Fenyőssy Zoltán, N. N., Farkas Ferencz, Tranger Károly, Arany Bálint, Bergl Miksa, Mauthner Béla, dr. Schvarcz N., Nöthig József, Schmidt Nándor, Mihályka Pál, Autenritt Ernő, Schnurgatt N., Wolf Dezső, Pollák Henrik 1-1 kor.

Felül fizetés: 137 korona

Beléptidijból: 317 korona

Illúzió négyes virágaiból: 7 kor 80 fillér.

Összes bevétel: 471 kor. 80 fillér.

„kiadás: 160 „ 90 „

Tiszta maradvány a „Ferencz József Tanítók Háza“ javára 310 korona 90 fillér.

A „Barecsi Olvasókör“ valamint a nagyatád-barecsi egyesült járásköri tanítóegylet ez uton is hálás elismeréssel a legnagyobb köszönetét fejezi ki a nemeskeblű felülfizetők- és a szíves közreműködőknek, kik az anyagi és erkölcsi ily fényes sikert jóindulatu támogatással előmozdították. Isten áldása legyen a nemes szív jutalma.

Hirek.

— **Uj kör.** Nagy érdeklődés közt alakult meg vasárnap Pláncz Károly vendéglőjében egy új kör, mely „Barestelepi Polgári-Olvasókör“ nevet visel. Az alakuló közgyűlésen Schapszon J. Géza elnökölt, ki szép szavakban fejtette ki az új kör célját, irányát, legyen ez — ugymond — bizalmas otthona párhuzam nélkül a polgári társadalomnak. Tekintve az általános nagy érdeklődést, mely alatt az új kör megalakult, továbbá a megjelentek

számát, a legszebb jövőnek néz elébe. A megalakult kör lelkes, tevékeny tisztikara pedig vezetésével csak fokozni fogja a kör iránt az érdeklődést nemes, legszebb irányu működésével a kör jól felfogott hivatásához méltóan. S valóban most látjuk, mintha e kör már rég hiányzott volna. Még alig, hogy szervezve van, már is úgy özőnlenek az új tagok, a társadalom minden osztályából s a még berendezetlen helyiséget több tag családjával együtt látogatja. Szép megnyilatkozása ez a bizalomnak, a meleg szimpatianak. Az új kör még ugyan szerény, szűk helyiségekkel rendelkezik, no de ez majd másképp lesz. Jelenleg áll 3 helyiségből, u. m.: játék-, társalgó- és olvasó szobából, külön bejárattal az udvaron. Ez azonban csak rövid ideig maradhat így, a tisztikar máris gondoskodik a helyiségek kellő megnagyobbitásáról, mely sokáig nem késheet.

A „Barestelepi Polgári Olvasókör“ a következő tisztikarral alakult meg: elnök lett Schapszon J. Géza, alelnök Judt Henrik, jegyző Varga István, pénztáros Fischer Armin, könyvtáros Schulhoff Simon háznagy Nikolich Jakab. Választmányi tagok: Schulhoff Mór, Skribanek Géza, Perl Lipót, Klánovisch Ferencz, Weisz Sándor, Mayer József, Kremzner Mihály, Groszek Ferencz, Koskán Ferencz. Számvizsgálók: Mauthner Béla, Stix Károly, Nemes Árpád.

— **Vasutasok bálja.** A déli-vaspálya társaság barecsi altisztjei által az e hó 10-én rendezett táncmulatság minden tekintetben igen jól sikerült. Talán az akkor megeredt eső s a másnap: az Olvasókör által rendezett estély visszatarotta a közönség egy részét e mulatságtól, mindamellet elég számmal s igen előkelő közönség töltötte meg abarecsi kaszinó termeit. Jelen volt Rak Bálint felügyelő is családjával, mint a mulatság egyik védnöke, kinek megjelenése lelkesítőleg hatott a társaságra. A nagy, díszes táncztermet elegans fiatal hölgyek csoportja foglalta el, vigan lejtve a tánczot Horváth Guszti czigányprimás muzsikájára. A négyeseket 40 pár tánczolta. Éjjel után csinos jelvényekkel cotilion-tánczot rendezett a figyelmes rendezőség. A legvidámabb hangulatban soká maradt együtt a szép társaság, sőt a fiatalság nagyobb részt kivilágos-kivirradtig, vagy is a vasutasok időhatározójával szólva — „vágányzárig“ tiporta a csárdást, még pedig len ropogósan. A vig, kedélyes vasutiak, kiket a jókedv soha el nem hagy, ez alkalommal is derekasan kitétetek magukért, s ilyenek után miért is ne keresné fel a közönség szívesen mulatságjukat.

— **Műkedvelői előadás.** A babócsai fiatalság, — mint tudósítónk írja, — e hó 10-én, szombaton a „Polgári Olvasókör“ könyvtára javára műkedvelői-előadással egybekötött tánczvizalmat rendezett, mely kitűnően sikerült. Fischer Viktor és Kranez Károly rendezése mellett a „Tolonez“ került színre, melyben a szereplők mind jól megállták helyüket és sok tapsot arattak. Az érdeklődés oly nagy volt a színjáték iránt, hogy a közönség szorongásig megtöltötte a Skergula féle vendéglő nagytermét. Előadás után kedélyes táncmulatság következett, melynek csak a reggeli szürkület vetett véget. A mulatságra a belépő áron kívül

többen felül fizettek, így Prinke Sándor bérlő 4 koronával, kiknek ezuton is hála köszönetét fejezi ki az olvasókör és az ifjuság.

A kör könyvtára javára szép összeg gyűlt egybe, miért is a kör halálját fejezte ki a lelkes ifjuságnak.

Tánczvigalom A „Baresi Olvasókör” f. évi február hó 26-án (hushagyó hétfőn) a kör termeiben saját pénztára javára világ-posta és tombolával egybekötött zártkörű tánczvigalmat rendez. Belépőjegy személyenként 1 kor. családjegy 2 korona. Kezdeté este 8 órakor. Reméljük, hogy olvasóköriünk ezen mulatsága is legalább megközelíti a legutóbb ugyannott lefolyt, a „Ferencz József Tanítók Háza” javára rendezett mulatságot, úgy népszerűség, mint kedélyesség tekintetében.

Park-bál. N. Atádon f. évi márczius hó 3-án a „Korona” szálloda nagytermében a városi park alap javára tánczmulatság tartatik. A rendező bizottság elnökei: Barakonyi Károly, Éhn Sándor, Kiszely László dr. Pénztárnok: Stájevits Dániel. Ellenőr: Kovács Gyula. Jegyző: Fekete Lajos. Ezekon kívül még 27 bizottsági tag áll a mulatság élén.

605,970 koronát fizetett a *triesti általános biztosítótársaság (Assicurazioni Generali)* a Sopron-Iváni kastély leégett lakberendezési tárgyakért. Ily óriási összeget hazánkban egy lakásban lévő butorokért még nem fizettek. Az a körülmény, hogy még egy várszerű kastélyban is lehetséges egy ilyen óriási tüzeset, legjobban bizonyítja azt, hogy mily fontos mindenkire, hogy lakás berendezését tűzkár ellen biztosítsa, különösen akkor,

mindön a Generálnál az ily biztosításért fizetendő díj oly szerfelett olcsó. Minden bővebb felvilágosítással szivesen szolgál a triesti általános biztosító társaság itteni főügynöksége: Breuer Ferencznél.

A hol a vevők jubilálnak. Mult évben ünnepelte meg Mauthner Ödön, csász. és kir. udvari szállító magkereskedése Budapesten fennállásának 25-ik évfordulóját. Az idén megjelent magárjegyzékében, mely a gazdaközönségnek egyszerűsített szakavatott utmutatóul is szolgál, — látható, hogy vevőinek nagy része mint a naponta százanként beérkező elismerő és dícsérő levelek igazolják, jubilál. Nagy dolog ez most, mikor amerikai here és más alárendet minőségű magokkal árasztják el a magyar gazdákat. Különbön is általános ismert, hogy Mauthner Ödön az egyedüli czég, melyhez föltétlen bizalommal fordulhat minden gazda és minden kertészkedő. Evtizedek óta majdnem az összes osztrák és magyar uradalmak, élén a népszerű József főherczeg Ó fenségével, 20—25 év óta állandóan Mauthnernél fedezik magzükségeiket. De nem csak a nagy uradalmak és mintagazdaságok, hanem hazánk nagy és kisgazdáinak, kertészkedőinek zöme is Mauthner világhírű üzletének állandó vevője.

A hires Mauthner féle magvak szétküldettek már, s városunkban, Barcson is kaphatók valódi minőségben Fischer Ármin ismert nagykereskedőnél, ki Barcson és vidékén kizárólagos elárúsító megbízottja a Mauthner czégnek. A gazdasági magok csiraképeségeért és aranka mentességeért szavatol az elárúsító, ki is ez uton kéri a n. é. közönség szives megrendeléseit.

Lapunk mai számából hely szűke miatt több közlemény kimaradt.

1118 szám.
99. v. h.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szigetvári kir. járásbírósnak 99. V. 13/6 számú végzése következtében Dr. Fürst Győző pécsi lakos ügyvéd által képviselt ifj. **Scholcz Antal** pécsi lakos javára **Fischer Miksa** szigetvári lakos ellen 96 frt. s jár. erejéig 1899. évi április hó 24-én foganatosított kielégítési végrehajtás után felül foglalt és 332 frt 50 krra becsült szobabeli butorok, schiller és fehér borok, pálinka és egyebekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járásbírósnak 99. V. 13/6 számú végzése folytán 96 frt. tőkekövetelés, annak 1898. évi október hó 15 napjától járó 5 0/0 kamatai és eddig összesen 36 frt. 71 krrban bírósággal már megállapított költség erejéig alperes lakásán Szigetvárott leendő eszközlésre **1900. évi márczius hó 5-ik** napjának d. e. 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §§. értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Szigetvár, 1900. évi január 26-án.

Boncz Lajos
kir. bir. végrehajtó.

A Neuschlosz-féle gőzfürésznél Barcson jutányos áron kapható: tölgy hulladék fa, szelvények, szőlőkarók, továbbá mindennemű tölgyfa, építési czélokra

Nélkülözhetetlen házi gyógyszer minden családnál!

Pserhofer J.
VÉRTISZTÍTÓ LABDACSAI

Évtizedek óta el vannak terjedve az egész világon s kevés azon család, a hol ez a páratlan házi gyógyszer hiányzik.
E labdacsokat az orvosok különösen az oly bajoknál ajánlják, amelyek nehéz emésztésnek s a gyomornak következményei, mint pld. zavar az epékeringésben, májfájdalmak, szélbántalmak, köhögés, arnyél stb.
Vértisztító hatásuknál fogva kiválóan jó hatást gyakorolnak vérszegénység esetében s az ebből származó bajoknál, mint ideges fejfájás, sáskor stb. E vértisztító labdacsook nagy előnye, hogy szelíden hatnak, fájdalmat nem okoznak s így a leggyöngébb szervezetű biró egyének, sőt gyermekek is bátran használhatják.

Óvakodjunk utanzatoktól!

Szeretkán hála- és elismerő nyilatkozat!

Használati utasítás mellékelve.

Használati utasítás mellékelve.

1 doboz, mely 15 labdacsoból áll 21 kr.
1 tekeres, mely 6 doboz 1 frt 05 kr.
A pénz előzetes beküldése után bérmentve:

1 tekeres	1 frt 25 kr.
2 tekeres	2 frt 30 kr.
3 tekeres	3 frt 35 kr.
10 tekeres	9 frt 20 kr.

Egyedül készítő és szétküldési főraktár:
Pserhofer J. gyógyszerész
Bécs, I. Singerstrasse 15.

Elterjedtségük miatt fogva a labdacsook a legkülönbözőbb alakokban és nevek alatt utanoztalnak. Ilyenek csak Pserhofer J. vértisztító labdacsokat kárján, s csak azok valódiak, amelyek dobozaiknak fedelén piros színben „PSERHOFER” kézírása látható.

Nélkülözhetetlen házi gyógyszer minden családnál!

Nyomatott Barcson. Skribanek Géza könyvnyomdájában.